

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת תצוה תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7jH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

צַפִּיָּה לְשֶׁלֶב חֶדֶשׁ בְּתֵהְלִיךְ הַגְּאֻלָּה הַחַל מִשַּׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת תְּצִוָּה הַבְּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

פְּרֻסָּם בְּשֵׁם הָאֱדָמוֹר מְבִיאֵלָה שְׁלִיט"א מְזַקְנֵי הָאֱדָמוֹר"יִם בְּמוֹצָאֵי שְׁמַחַת תּוֹרָה כְּשֶׁנּוֹדְעוּ מִמְדֵי הָאֶסוֹן אָמַר: שֶׁהַתְּחִיל לְהִתְקַיֵּם הַפְּסוּק "עַתְּ צָרָה הִיא לִיעֻקֵּב וּמִמְנָה יִוָּשַׁע". וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' יוֹסֵף שִׁינְבֵּרְגֵר שְׁלִיט"א שְׁחַג הָעֲצָרֹת אוֹתִיּוֹת עַ"ת צָרָה. וְכֵן חַג הָעֲצָרֹת עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיא תשפ"ד. וְכֵן גְּאֻלַּת בְּעֵת"ה מְרַמְזֵת בְּר"ת בְּפְסוּק (בַּמְדַּבֵּר כֵּט, לַה) "בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תִהְיֶה לְכֶם". וְשִׁמְעֵתִי מֵהַרַה"ג ר' י. ב. שְׁלִיט"א שְׁצָרִיךְ לְסַפֵּר 141 יָמִים כְּמִנְיֵן "וּמִמְנָה" כְּדִי לְעִבּוֹר לְשֶׁלֶב הַבְּאָה בּוֹ נִתְחַיֵּל לְרֹאוֹת אֶת הַיְשׁוּעָה, וְזֶה יוֹצֵא בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת תְּצִוָּה תשפ"ד שְׁמִסִּימַת אֶת יָמֵי הַשּׁוֹבְבִ"ם שֶׁל שְׁנַת הָעִבּוֹר וְאֵת זְמַן תְּקוּן הָעֲוֹנוֹת שֶׁהוּא הַמְשָׁךְ שֶׁל חֶדֶשׁ תְּשַׁרֵּי, וְכַעַת אֶפְשָׁר לְעִבּוֹר לְשֶׁלֶב הַבְּאָה אוֹתִיּוֹת

תצו"ה הן ר"ת וס"ת של המלים "ועת צרה". וכן שמעתי שהמלים "ואתה תצוה" בגימטריא בראשית, שהוא הספר שהתחלנו לקרא בשמיני עצרת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שפרשת תצוה פותחת במצות שמן זית וזו שקשורה עם יום שמיני עצרת, כידיע ששמן ושמיני הולכים יחד, וכן פעלת הפקת השמן נקראת עצירה שמרמזת על שמיני עצרת. וכן עצרת מרמזת על התכנסות כמו עצרות תפלה ותשובה שכל אלו שיכים גם לימי השובב"ם. וכן "וממנה יושע" בגימטריא צלותא. וכן "וממנה" אותיות הממון שנותנים לצדקה בימי התשובה והתקון. וכן הר"ת של הפסוק "צרה היא ליעקב וממנה יושע" עולים למספר 141 כמו תבת "וממנה". וכן הדף היומי בשבת פרשת תצוה הוא במסכת בבא קמא בגימטריא 141. וכן דף 114 אותם מספרים של 141. ומסכת בבא קמא היא הראשונה בסדר נזיקין שנקרא 'ישועות' בסוד "וממנה יושע". וכן בשבת פרשת תצוה יהיה יום ההלולא של מרן שר התורה והגאולה רבי חיים קניבסקי זצ"ל ונשלמים שנתים מפטירתו כנגד שנתים של לדת משיח.

ומובא בספרים שהפסוק "וממנה יושע" אותיות מהמון, שמעמיד עליהם מלך קשה כהמון, עד שעושים תשובה וזוכים לגאולה, וידיע שהעומדים בראש ציר הרשע העולמי הם פרוס של מינו שהם המלך קשה כהמון. שבת קודש פרשת תצוה היא יום שושן פורים קטן וזה הזמן לנצח את המון ועמלק. וכן שמעתי שהפסוק: (אסתר ט, כו) "על כן קראו לימים האלה פורים" ס"ת וממנה"ה. וכן נסח הגמרא (יומא כט.). אמר רבי אסי למה נמשלה אסתר לשחר, לומר לך מה שחר סוף כל הלילה, אף אסתר סוף כל הנסים בגימטריא תשפ"ד.

והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שאותיות ט"ו אדר מופיעות בסנון אותיות 29 פעמים בכל התנ"ך והסנון האמצעי שהוא ט"ו מההתחלה וט"ו מהסוף מופיע בפסוק של מלחמת גוג ומגוג: (יואל ד, ב) "וקבצתי את כל הגוים והורדתיים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו". וכן פרים ט"ו אדר א' תשפ"ד בגימטריא 1335. וכן בכל התנ"ך יש 851 סנונים של המילה תצוה כמנין בעתה אחישנה והסנון מספר אחישנה מהסוף מופיע בפסוק: (ישעיה נה, יב) "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון החרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף". וענין האחישנה והזריזות קשורים לפרשת תצוה שמרמזת על צו, וכפי שמובא ברש"י (ויקרא ו, ב)

אין צו אלא לשון זרוז. וכן כשפורים קטן חל בשנה מעברת בפרשת תצונה הפורים גדול חל בפרשת צו, ששניהם מסמלים לשון זריזות, ופרשיות אלו קשורים אחד עם השני כמובא ברש"י בפרשת צו: (ויקרא ח, ב) אלו האמורים בענין צואת המלואים בואתה תצונה ועכשיו ביום ראשון למלואים חזר וזרוז בשעת מעשה. ורואים שהתורה חוזרת שוב בפרשת צו על הפרשה שנאמרה בפרשת תצונה בשביל לזרז את משה בשעת מעשה. וכן המן נתלה במהירות וזריזות, שאחשורוש החליט להרגו והרגו מיד. וכן בתחילת הישועה בימים שלפני התליה כתוב, "מהרו את המן", "מהר קח את הלבוש וגו'". וכן רואים בפתוב (אסתר ד, ז) "ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוניתה עליו אסתר". אותיות תצונה.

המספר 141 הוא הגימטריא של המספר אפס שמסמל את נקדת היחיד ואת שעת האפס. ושמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיש 924 פעמים סנון אותיות אפ"ס בתורה ישר והפוך. וזה כמנין אפס תשפ"ג שעולה 924, לרמז ששעת האפס של הקץ האחרון היא בשנת תשפ"ג כי בשנת תשפ"ד כבר נכנסים ללידת משיח. וכן המלים שעת האפס עם האותיות והכולל עולות 924. והסנון אפ"ס האחרון הוא במלים "ראש הפסגה" בסוף התורה שהפסוק ממשיך שם "עד הים האחרון", והמלה "האחרון" היא המלה 141 מסוף התורה כמנין אפס. ומצינו במדרש (ילקוט דברים תתקסד) אל תהי קורא "עד הים האחרון" אלא עד היום האחרון, מלמד שהראהו את כל העולם מיום שנברא עד שיחיו המתים. וכן "הים האחרון" בא"ת ב"ש עם המלים בגימטריא תשפ"ד. וביגתר באור; ה' אמר למשה לעלות לראש הפסגה לראות את כל הדורות עד היום האחרון של ביאת המשיח שאז תהיה שעת האפס, בשנת תשפ"ג שנגמזים שם, וכן עלה ימות המשיח בגימטריא 924 המספר של סנוני אפ"ס שמסתים בפסוק הזה.

הפסוק ה-141 כמנין אפס מתחלת התורה הוא: (בראשית ו, ג) "ויאמר יהו"ה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה", ועל הפסוק הזה מצינו בגמרא (חולין קל"ט:) משה מן התורה מנין "בשגם הוא בשר". כמו שמצינו אצל משה שאמר (שמות טז, ז) "ונחננו מה", הינו שראה את עצמו כאפס, והאפס נרמז בשם מ"ה המאיר בתוכו, שהוא שם התקון שממנו הגאולה העתידה שעולה מ"ה, וזה מראה את הקשר בין סוד האפס לגאולה

דרך שם **מ"ה** ומשה שהוא גואל אחרון, ושם **מ"ה** נרמז בשמו **משה**. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א ש**משה** לא ראה את עצמו אפלו כ**משהו**, היינו שאותיות **משה** הן פחות מאותיות **משהו**. וכן הפסוק ה' 141 מסוף התורה מדבר על הגאולה העתידה וגם שם נרמז **משה** במלה האחרונה בפסוק: (דברים ל, ג) "ושב יהוה אלהיך את שביתך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך **שמה**". זה נותן קשר נוסף בין **שבת פרושת תצוה** למספר **אפס** שיוצא ביום ה' 141 במנין **אפ"ס** כדלעיל, שהרי בפרשת **תצוה** לא מזכר שמו של **משה** משום שאמר "**מחני נא מספרך אשר כתבת**" הינו התגלה אור **האפס** של משה שאינו רואה עצמו ככלום, ומוכן להמחק לגמרי בשביל עם ישראל. וזה הסוד של **משה מן התורה מנין** שמתגלה במספר **אפס** מהתחלה ומהסוף כפי שבארנו. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסנון אותיות **אפ"ס** נרמזים בדברי משה שבגללם שמו לא מופיע בפרשת **תצוה**: (שמות לב, לב) "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת".

שמעתי מהרה"ג ר' ישראל ק. שליט"א שיש ג' אותיות שיש להן צורת מספר, אות ו' דומה לספרה 1, אות 3' דומה לספרה 3, ואות ס' דומה לספרה 0. וג' אלו יחד **צו"ס** בגימטריא **יוסף** המסמל את היסוד. ונראה לבאר כפי שרואים בסדור הרש"ש שהשפע אצל הזכר נמשל לאותיות, וכשמגיע למלכות האותיות נהפכות למספרים, ולכן עטרת היסוד נקראת **אות**, כמו **אות מילה** או **אות שבת**, לרמז שעד למקום הזה השפע נקרא אות ומשם זה עובר לנוקבא ונהפך למספרים. וכן מובא בספר 'מלאך הברית' מה'בן איש חי' (פ' וירא) בשם האריז"ל **טפת הזרע של הזכר היא כלולה מכ"ב אותיות, כי כ"ב אותיות נרשמין ביסוד של הזכר בסוד "וישכב במקום ההוא". וי"ש כ"ב אותיות במקום ההוא**. וכן מובא ב'ספר יצירה' (פ"ב מ"ב) **עשרים ושתים אותיות יסוד, חקקו חצבון, וצר בהם נפש כל היצור, ונפש כל העתיד ליצר**. רואים שכל האותיות שיכות ליסוד **אותיות יסוד**. וג' אותיות **צו"ס** מלבד זה שהן יחד בגימטריא **יוסף**, כל אחת מהן בעצמה גם מסמלת את היסוד, כי האות ו' מסמלת את היסוד, וכן הספרה 1 מסמלת את היסוד שמגריח מהקצה לקצה ומגלה את **אחדות** הבורא, וכן האות צ' מסמלת את **הצדיק** יסוד, והספרה 3 מסמלת את ה' 3 קוים שנוכללים ביסוד, וכן האות ס' מסמלת את יסוד הנוקבא, והספרה 0 מסמלת את המלכות שלית לה **מגרמא כלום**. וכיון שג' אותיות אלו

מסמלות את היסוד לכן יש להן גם צורת מספרים כי בהן נמצא סוד היחוד שהופך את השפע מאותיות למספרים. וכן 310 בגימטריא יקר או קרי שמסמלים את השפעת היסוד בקדושה ובקלפה. וכן בגימטריא עמר שהתורה צותה לספר. והוסיף הרה"ג ר' דניאל פואה שליט"א שהשתלשל באותיות האנגלית, שבעריכתן זו כנגד זו לפי הסדר מול אותיות א' ב', האות באנגלית שצורתה כמו אפס מכוונת כנגד האות סמ"ד. וכן הספירה אפס נמצאת בין מספרי הפלוס למספרי המינוס, היינו שהיא נקודת האמצע של המספרים בבחינת עגול, לכן צורתה עגול והיא מסמלת את היסוד שהוא אמצע. וכן בארנו במאמר 'פתיח לסדור הרש"ש' שהספירה אפס היא כנגד המחשבה, ושאר הספרות כנגד המעשה, ורואים שאף על פי שאין לה מעצמה כלום, היא נמצאת בדרגה הכי גבוהה.

ביתר באור נראה שעקר היחוד נרמז באות ס' שמתחברת עם הספירה 0, כי יש להן גם את סמל העגול שמסמל את היחוד, וגם הספירה 0 היא בחינת המלכות שבמלכות שאין לה מגרמא כלום כמו האפס, ודוקא במקום הנמוך ביותר בבחינת המלכות שבמלכות יכול להתגלות אור הכתר. כי אם יש למשהו אור עצמי קשה לו לשים את כל האורות במקומם הנכון ולהגיע לאמת שבכתר, כי יש לו נגיעה להבליט את האור העצמי שלו מעל כלם, ודוקא הדרגה הנמוכה במלכות שאין לה מעצמה כלום וכל ענינה הוא אפס אותיות אסף ובגימטריא הקהל, היינו שאוסף את כל האורות למקום אחד ושם כל אחד במקומו האמתי הוא אור הכתר כפי שכלם היו למעלה בשרשם. וכפי שבארנו שהמילה "וממנה" בגימטריא אפס שזה נקודת המלכות של דוד שמשם תבוא הגאולה.

שמעתי מהג"ר דן מחבר שליט"א שהמלה "זרו" שמרמזת על המספר אפס שהשתלשל שמו זירו, נמצאת במקום יחיד בתורה בהקשר לזר זהב שמסמל את הכתר שהיה מתחת לטבעות מזבח הזהב שצורתן אפס, והטבעות מסמלות את המלכות כדלקמן: (שמות ל, ד) "ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה". ומבאר לדברינו שיש רמז בפסוק על הטבעות שמסמלות את המלכות שמקבלת את אור הכתר של הזר זהב בגלל שהם מתחת לזרו היינו לזירו לאפס כפי שבארנו שאור הכתר יכול להתגלות רק באפס. וכפי

שמוּבא בַש"ךְ על התורה שַבְדֵי הָאָרוֹן מִסְמָלִים אֶת הַשְּׁפָעַת הַפְּרִנְסָה, תּוֹמְכֵי תוֹרָה, וְטַבְּעוֹת הָאָרוֹן מִסְמָלוֹת אֶת הָאִשָּׁה וְכָל הַמְּסִיעִים לְתַלְמִיד חָכֵם לְלַמֵּד תוֹרָה. וּבְאֲרֹנוֹ שְׁלֹכֵן מְקַדְּשִׁים הָאִשָּׁה בְּטַבְּעַת, לְסַמֵּל לָהּ שְׁתַּפְקִידָה לְהִיּוֹת טַבְּעַת, בְּבַחֲיַנַּת טַבְּעוֹת הָאָרוֹן, כְּשֵׁם שְׁטַבְּעוֹת הָאָרוֹן הָיוּ עֶזֶר לְתוֹרָה וְלָאָרוֹן, לְשֵׂאת אֶת הַבַּדִּים, כִּף הָאִשָּׁה, בְּזִכּוּתָהּ יֵהִיוּ הַבַּדִּים וְהַשְּׁפָעַת הַפְּרִנְסָה לְבַעַל, וְיֻכַּל לְלַמֵּד תוֹרָה מִתּוֹךְ הַרְחָבָה, וְרוֹאִים מִכָּל זֶה שֶׁהַטַּבְּעוֹת מִסְמָלוֹת אֶת הַמְּלָכוֹת, כִּי אִשָּׁה הִיא סֶמֶל לְמְלָכוֹת. וְכֵן "טַבְּעוֹת זְהָב" בְּגִימְטְרִיָּא רמ"ח רנ"ב כְּמִנְיָן אֵיבָרִים שֶׁל אִישׁ אִשָּׁה הִמְרִמְזוּ עַל זְוֹג יָסוּד וּמְלָכוֹת. וְכֵן עַל הַפְּתוּב (בראשית ב, יח) "אֲעֻשֶׂה לּוֹ עֶזֶר כְּנַגְדוֹ" מְתַרְגֵּם אוֹנְקֵלוֹס אֲעֻבַד לִיָּה סֶמֶךְ לְקַבְּלִיהָ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' יִשְׁשַׁכָּר גּוֹלְדֵנְטַל שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹת ס' שְׁמִסְפָּרָה 60 מִסְמָלַת אֶת מַעְרַכַת הַזְּמַן שִׁישְׁנָם 60 יָמִים וְלִילוֹת בְּחֻדְשׁ, וְ60 דְּקוֹת בְּשַׁעָה וְ60 שְׁנִיּוֹת בְּדָקָה. וּמַעְרַכַת הַזְּמַן קְשׁוּרָה עִם מַעְרַכַת הַמְּסַפְּרִים וְעִם סְפִירַת הַמְּלָכוֹת שְׁמַתְחַדְּשֶׁת מִזְמַן לְזְמַן, וְהִיא גַם בְּסוּד הָעֵגוּל שֶׁל מַעְגַל הַשְּׁנָה. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' א. ה. שְׁלִיט"א שֶׁהַשְּׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁהַכְּתָב שֶׁל הַנְּקֻבוֹת מַעְגַל יוֹתֵר מִשֶּׁל הַזְּכָרִים וְרוֹאִים שֶׁהָעֵגוּל קְשׁוּר יוֹתֵר עִם הָאִשָּׁה שְׁמִסְמָלַת אֶת קוֹמַת הַמְּסַפְּרִים שְׁבַמְלָכוֹת. וְכֵן עֵיגוּר"ל ר"ת בְּחַמְשָׁה אָפְנִים שֶׁל הַכְּתוּב עַל הָאֲחַדוֹת בְּמְלָכוֹת: (יחזקאל לז, כב) וְעִשְׂתִּי אֲתֵם לְגוֹי אֶחָד בְּאַרְץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלַךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכָלֶם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחְצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מְמַלְכוֹת עוֹד".

דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַזְּכִיר בְּתַהֲלִים אֶת הַמְּשׁוֹרֵר אֶסְרָף שֶׁהָיָה בְּזַמְנוֹ, אוֹתִיּוֹת אָפֶס. וְרוֹאִים שֶׁהַשְּׁתַּלְשֵׁל אֲצֵל דָּוִד שְׁרָאָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּבַחֲיַנַּת אָפֶס שֶׁהָיָה לוֹ יָדִיד בְּשֵׁם אֶסְרָף וְשִׁנְיָהֶם יַחַד שָׁרוּ וְזָמְרוּ לָהּ בְּהַתְּבַטְּלוֹת בְּבַחֲיַנַּת אָפֶס. וְכֵן מְצִינּוּ שֶׁאָפֶס פְּרוּשׁוֹ קָץ וְסוּף, כְּמוֹ (דברים לג, יז) "אָפֶסִי אֲרָץ". וְזֶה סוּד הַמְּלָכוֹת שְׁבַמְלָכוֹת שֶׁהִיא סוּף הַסְּפִירוֹת בְּבַחֲיַנַּת אָפֶס שְׁלִית לִיָּה מִגְרַמִּיָּה כְּלוּם, וְכָל עֲנִינָה לְהִיּוֹת כְּלִי לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת מִכָּלֶם. וְכֵן מוּבָא בְּעֵלוֹן 'כִּי לָהּ' הַמְּלוּכָה' שֶׁהָאוֹת ס' בְּגִימְטְרִיָּא כְּלִי שְׁמִסְמַל אֶת הַמְּלָכוֹת, וְלָכֵן לָאוֹת ס' יֵשׁ צוּרָה שֶׁל כְּלִי. וְזֶה גַם הַגִּימְטְרִיָּא שֶׁל הַס"ת "אֵין עוֹד מְלַבְדוֹ". וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט"א שֶׁג' פְּעָמִים אָפֶס בְּגִימְטְרִיָּא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וְכֵן "לְמַנְצַח לְאֶסְרָף" בְּגִימְטְרִיָּא דָּוִד בֶּן יִשִׁי עִם הַמְּלִים. וְכֵן נִרְאָה שִׁישׁ רְמִז בְּנִסְחַת הַתְּפִלָּה: אָפֶס בְּלִתְךָ גּוֹאֲלָנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הֵרָה"ג ר' יַעֲקֹב מְטֵר שְׁלִיט"א שֶׁהַשְּׁתַּלְשֵׁלָה

סדרת מספרים שנקראת **פיבואנצ'י** שפרושו באנגלית **אפס**, והסדרה הזאת מדברת על מספרים שקשורים עם המלכות, כמו 358 כמנגן משיח, ו819 כמנגן דוד מלך ישראל חי וקיים, ועוד. וכן אפ"ס נרמז באינסוף.

קפ"ת הַצְדָקָה בְּסֵנוֹן אוֹתוֹת יְחִיד בְּתַנ"ךְ מְרַמֶּזֶת שֶׁבְצִדְקָה אֵין שָׁלָא לְשָׁמָּה.

מצינו ב'מדרש זוטא' (רות א) שלשה כתיב בהם חיים ארץ ישראל והתורה והצדיקים, ארץ ישראל דכתיב "אשר נתנו חתימתם בארץ חיים". התורה דכתיב "עץ חיים היא למחזיקים בה". צדיקים דכתיב "פרי צדיק עץ חיים". נראה לבאר את דברי המדרש שהחוט המשלש של החיים הם צדיקים שלומדים תורה בארץ ישראל. הענין של צדיק בא לרמז על נתינת צדקה, כמובא בספר 'שערי אורה' (שער ב) דע כי שלשה שמות הם צדי"ק צד"ק וצדק"ה, ומדת אל חי נקראת צדי"ק, ומדת אדנ"י נקראת צד"ק, ומדת צדיק משפיע ברפתו בצדק, אותו השפע והאצילות נקרא צדקה, נמצאו שלש השמות הללו מתאחדים כאחד, צדי"ק לתת, צד"ק לקבל, צדק"ה הוא סוד המתנה והחבור. וזאת הכונה במדרש צדיק שלומד תורה ונותן צדקה בארץ ישראל הם החוט המשלש של החיים. ולכן מביא המדרש את הפסוק "עץ חיים למחזיקים בה" שמדבר על נתינת צדקה, כמובא בזהר (מצורע נג): "עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאושר" אל תקרי מאושר אלא מראשו. אותם התומכים של התורה מראשו ועד סופו. גם הפסוק "פרי צדיק עץ חיים" מרמז על צדקה כמובא במהרש"א (ב"ב יא). וכן מובא ב'פלי יקר' (דברים כא, א) "פרי צדיק עץ חיים" כי האדם עץ השדה הוא עושה פרי צדיק וצמח צדקה. ומובא ב'אור החיים' (דברים טו, ז) שישנם שני תנאים מרכזיים לעשות כנישתא חדא כדי להחיש את גאלת ישראל בכח אחדות של צבור שמתאחדים בתשובה; תנאי ראשון להיות בארץ ישראל, ותנאי שני מצות צדקה שעוזרים איש לרעהו, ואז בזכותם יבוא בן דוד. ושמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהמלים קפ"ת הַצְדָקָה מופיעות בסנון אותיות יחיד בתנ"ך

בפסוקים אלו: (משלי יא, ל) "פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא: אהב מוסר אהב דעת". וכן קפת הצדקה בגימטריא תשפ"ד בה צריך להרבות בצדקה לזכות לגאולה ברחמים.

ביתר עמק נראה לבאר שארץ ישראל היא חלק מנשמת ישראל כמובא בירושלמי (כלאים מב): שדורש את הפסוק (ישעי' מב, ה) "רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה" על ארץ ישראל. ורואים שישראל מקבלים את שלמות הנשמה בארץ ישראל, "נתן נשמה לעם עליה". ממילא כח האחדות של נשמות ישראל להיות אחד צריך להיות בארץ ישראל שפאן הנשמות בשלמות וממילא גם האחדות בשלמות. וכן מצינו בזהר (בהר קח): "**בשנת היוכל הזאת תשבו כל אחד יחזר בה לדרגה שלו שנשמתו אחוזה משם**". ורואים שחזרת הקרקעות ביוכל לבעלים היא משום שהנשמות חוזרות לשרשן וכל אחד צריך את הקרקע שלו שדרפה הוא מתקשר לשרש נשמתו. וכן מובא במהר"ל (נצח ישראל' פרק ז) **האדם נקרא עץ השדה דכתיב "כי האדם עץ השדה" רק שהוא אילן הפוך, כי העץ שרשו למטה תקוע בארץ, ואלו האדם שרשו למעלה, כי הנשמה הוא שרש שלו, והוא מן השמים, והידיים הם ענפי האילן, הרגלים הם ענפים על ענפים, גופו עקר האילן**. והתנאי השני שנותן ה'אור החיים' לאחדות הנשמות, הוא מצות צדקה. ובארנו שפמון נקרא דמים מלשון דם, והתרומה שכלם מפרישים מאחדת את דם כלם להיות נפש אחת ממש. וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (ל"ז) **יש שני בחינות צדקה, כי יש צדקה בחוץ לארץ ויש צדקה בארץ ישראל. וצדקת ארץ ישראל, היא גדולה ולמעלה מצדקת חוץ לארץ**. וכן כתוב (ישעיה לב, טז) **"וצדקה בכרמל תשב: והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ונבטח עד עולם"** ומבאר רש"י **"וצדקה בכרמל" היא ארץ ישראל**. ולכן נתינת צדקה בארץ ישראל יחד עם למוד התורה הם שרש החיים של ישראל.

מצינו בגמרא (תענית ז) **תניא היה רבי בנאה אומר כל העוסק בתורה לשמה, תורתו נעשית לו סם חיים, שנאמר "עץ חיים היא למחזיקים בה", ואומר "רפאות תהי לשרד" ואומר "כי מצאי מצא חיים". וכל העוסק בתורה שלא לשמה נעשית לו סם המות**. רואים שהגמרא מקשרת את הפסוק "עץ חיים היא למחזיקים

בה ללומד **תורה לשמה** שהוא הסוד של סם **חיים** שיש בתורה. ונראה לבאר שיש כאן רמז שהנותן **צדקה** מעלה את פח התורה שלו לדרגת **תורה לשמה**. וידועים דברי בעל ה'תניא' שבצדקה אין חסרון בשלא לשמה, כי העני נעשה שבע באמת בכל מקרה, ממילא מי שנותן צדקה מעלה גם את התורה שלו לדרגת לשמה, כי התורה והצדקה הם שנים שהולכים יחד כדלעיל, ובפרט אם מלמד תורה לאחרים בכל דרך, שאז הוא מכניס בחינת צדקה בתוך הלמוד שלו ואז זה נחשב בדרגת לשמה כמו בצדקה, שהיא תמיד בדרגת לשמה וכדלקמן.

ומרמז בבעל ה'טורים' (שמות כה, ב) **"ויקחו לי תרומה"** אותיות **מ' תורה**. שהתורה נתנה למ' יום וכו', וזהו **"ויקחו לי"** לשמי, שכל מי שעוסק בתורה כאלו לוקח לי, שאין לו להקדוש ברוך הוא בעולם אלא ד' אמות של הלכה בלבד. ועל כן סמוך פרשת **"ויקחו לי תרומה"** לפרשה של תורה. ורואים שהפסוק שמדבר על צדקה: **"ויקחו לי תרומה"** מרמז על תורה, כי תרומה"ה אותיות תורה שנתנה למ' יום. ויש כאן רמז שכשם שמי שנותן צדקה זה תמיד **"ויקחו לי"** לשמי, כפי שבארנו שזה בדרגת לשמה, כך זה מעלה את התורה שלו גם כן לדרגת לשמה. וכעין מובא בספר 'עטרת ישועה' (שמות) **יש לפרש לעולם ילמד אדם שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, ודקדקו הרבה מה דנקט בלשון לעולם. ולדעתי כך היא הפונה דבכל המצוות צריך שיהיה לשמה דייקא אבל במצוות צדקה מבאר בספרים דאיכא מצוה גם שלא לשמה, עין בספר בעל שם טוב על התורה פרשת תרומה וכו', לכך כשלומד תורה עם אחרים ונחשב לצדקה שוב ממילא מתר גם שלא לשמה. וזו לעולם ילמד, הינו, כאשר לומד עם העולם עם אנשים רבים, בזה סגי גם שלא לשמה לאשר דומה למצוות צדקה, וממילא כיון דמקיים המצוה גם בשלא לשמה, בודאי בטח יבוא אחר כך לבחינת לשמה, כי מצוה גוררת מצוה, וזהו מתוך שלא לשמה בא לשמה. וכן הפסוק שהבאנו עם הרמז על קפת צדקה מדבר על צדקה ברוחניות שמקרב את לבם ישראל לאביהם שבשמים: **"פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם"**.**

מצינו בגמרא (סוטה כא.) **עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה תורה**. ומובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תהילים תמו) **עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה צדקה**. רואים שתורה וצדקה הם שנים שפועלים בפנימיות האדם

שהעברה לא תוכל להשפיע לסלק את הקדשה שנכנסה באדם. וכפי שבארנו ששני הדברים הולכים יחד ומשפיעים על האדם לטובה להעלותו במסלה העולה בית אל.

שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהסנון היחיד בתנ"ך של האותיות **פ"ד תעני"ת** מופיע בפסוקים שמדברים על השפעת העשירות מאת ה' בזכות מצות **הצדקה** לרמז שנתן לפדות תעניות אלו בנתינת צדקה: (משלי ח, יח) "עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה: טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט". הינו בכל התנ"ך מופיעות אותיות אלו 351590 פעמים, וכאן הוא המקום היחיד שהן מופיעות בסדר הזה. והוסיף חכם אחד שלכן הרמז במלה **תעני"ת** ולא **בתעני"ת** לרמז שאכן אפשר לפדות את פ"ד התעניות בצדקה, אבל בנוסף ראוי לצום תענית אחת וכן נוהגים.

הסוד של שמן זית זך הוא הסוד של ד' מלויי שם יהו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן.

מובא במהר"ל על הכתוב "ויאמר אלהים יהי אור", ש"יהי" בגימטריא כ"ה, ו"אור" היא התבה הכ"ה בתורה ויש פאן רמז בבריאת האור הגנוז לאור של חנכה חנו"ו כ"ה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהר"ת של הכתוב "ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור" בגימטריא כ"ה. תבת אור השניה "ויהי אור" היא התבה הז"ך מתחלת התורה, רמז לשמן זית זך, וכן מאחרי תבת "אור" השניה נשארו כ"ה מלים עד "יום אחד", ומאחרי תבת "אור" הראשונה נשארו ז"ך מלים עד "יום אחד", יחד בכל פרשת היום הראשון של בריאת העולם עד "יום אחד" יש נ"ב מלים כמנין כ"ה כ"ז. אם נהפך את הספרות של 52 מלים, נקבל 25.

מספר ז"ך נרמז בד' מלויי שם הו"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן; שם ב"ן כפי שבארנו שהוא המספר של כ"ה ז"ך, שם מ"ה אם נוסף לו ז"ך נקבל ע"ב שהוא המלוי העליון שכולל את כלם. שם ס"ג הוא המספר של ל"ו ז"ך, הינו ל"ו גרות חנכה

שְׁמֵדִלְקִים בְּשֵׁמוֹ זֵית זָךְ. וְשֵׁם עֵ"ב שֶׁהוּא 72 אִם נִהְפֵךְ אֶת הַסְּפָרוֹת נִקְבַּל 27. וְכֵן הַמֶּלֶךְ "אֹר" שֶׁמִּסְפָּרָה 207 יֵשׁ בָּהּ אֶת מִסְפַּר 27 שֶׁל ז'ךְ. וְהַבְּאוּר בְּזֶה כִּינּוֹן שֶׁשֵׁמוֹ מִסְמַל אֶת שְׂרֵשׁ הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁנִּרְמְזָת בְּבְרִיאַת הָאֹר וְהַחֲשֵׁךְ בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהַהֲשַׁפְעָה שֶׁיּוֹרְדֵת בְּשֵׁמוֹת עֵ"ב ס"ג מ"ה ב"ן הִיא בְּסוּד שֵׁמוֹ זֵית זָךְ, כִּי הַשְּׂמָרִים שֶׁל הַשֵּׁמוֹן הֵם הַהֲשַׁפְעָה לְקַלְפוֹת כִּידוּעַ, לְכֵן מִסְפַּר ז'ךְ נִרְמַז בְּכָל מְלוּזֵי שֵׁמוֹת עֵ"ב ס"ג מ"ה ב"ן. וְכֵן מוּבָא בְּתוֹרַת מֹשֶׁה ל'חֲתָם סוֹפֵר' (פ' תצוה) שֶׁשֵׁמוֹן זֵית זָךְ ס"ת תנ"ךְ, דְּשֵׁרֵשׁ הַתנ"ךְ שֶׁמִּמֶּנּוּ נִבְרָא הָעוֹלָם הוּא מֵהַשֵּׁמוֹן זֵית זָךְ הַמִּסְמַל אֶת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְכֵן מוּבָא ב'שַׁעַר הַפְּסוּקִים' לְהָאֲרִיז"ל (קנא) הִנֵּה אוֹתִיּוֹת הַמְּלוּזֵי שֶׁל שֵׁם אַהֲי"ה דִּיּוֹדִי"ן, אוֹ דְאֶלְפִי"ן, הֵם כ"ז אוֹתִיּוֹת, כִּמְנַיִן ז'ךְ. וּמוּבָא בְּסֵפֶר 'שַׁעֲרֵי צְדָק' (שַׁעַר ט) שֶׁשֵׁמוֹן בְּאִת ב"ש בִּי"ט הוּא בְּגִימַטְרִיא שֵׁם אַהֲי"ה הַמִּסְמַל אֶת הָאֹר שֶׁל חֲנֻכָּה.

מְצִינּוֹ בְּגִמְרָא (מנחות נג:) אָמַר ר' יוֹחָנָן לָמָּה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְזֵית לּוֹמֵר לָךְ מָה זֵית זֶה אֵינוֹ מוּצִיא שֵׁמוֹנוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי כְּתִיבָתָהּ אֵף יִשְׂרָאֵל אֵין חוֹזְרִין לְמוֹטֵב אֶלָּא עַל יְדֵי יְסוּרִין. וּמוּבָא בְּסֵפֶר 'לְקוּטֵי יְהוּדָה' שָׂאֵם נוּצִיא מִסְפַּר שֵׁמוֹן מִמִּסְפַּר זֵית יִשְׂאָר מִסְפַּר ז'ךְ. לְרַמֵּז שֶׁהַכְּתִיבָתָהּ מְזַכֵּכֵת אֶת הָאָדָם וְזֶה שֶׁיֵּךְ רַק בְּיִשְׂרָאֵל וּבְצַד הַקְּדוּשָׁה כִּפִּי שֶׁבְאַרְנוֹ. וְכֵן תִּבְתּוּ מוֹפִיעָה בְּכָל הַתנ"ךְ ז'ךְ פְּעָמִים, לְרַמֵּז שֶׁתְּכַלִּית בְּרִיאַת הַשָּׁטָן לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְלְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלוֹת גְּבוּהוֹת. וְכֵן נִסַּח חֲנֻכָּה אַרְעֵי בְּשֵׁנַת תר"ב, שֶׁמִּצְאוּ שֵׁמוֹן הַחֲתוּמִים בְּחוֹתָם כ"ג, בְּתוֹךְ פ"ד, בַּיּוֹם כ"ה בְּכֶסֶל, וְזָכוּ לְאֹר שֵׁם כ"ו, שֶׁהֵאִיר לָהֶם אֹר שֵׁמוֹן זֵית ז'ךְ. וְכֵן תִּבְתּוּ "אֹר" מוֹפִיעָה בְּכָל הַתּוֹרָה 8 פְּעָמִים, אֲשֶׁר 6 מֵהֶן בְּבְרִיאַת הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִי אֹר וַיְהִי אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְגו', וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ". עוֹד פְּעַם אַחַת בְּפָרָשַׁת מִקֵּץ שֶׁתְּמִיד נִקְרָאת בְּחֲנֻכָּה: "הַבִּקֵּר אֹר וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ", וְהַפְּעַם הַשְּׂמִינִית בְּעֵינֵי הָאֹר שֶׁהֵאִיר לְיִשְׂרָאֵל בְּמַכַּת חֲשֵׁךְ בְּמִצְרַיִם: "וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֵתָם", וְזֶה מְרַמַּז עַל אֹר הַחֲנֻכָּה שֶׁהַתְּגַבֵּר עַל חֲשֵׁךְ הַיּוֹנִים, כִּמּוּבָא בְּמִדְרָשׁ (ב"ר מד, יז) "חֲשֻׁכָה" זוּ יוֹן שֶׁהַחֲשִׁיכָה עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרוֹתֶיהָ. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם רַבִּי אֲבֵרָהָם שֶׁמָּחָה מִבְּרָאנוֹב זצ"ל שֶׁעוֹשֶׂה חֲשָׁבוֹן לְפִי הַשִּׁיטָה שֶׁהִיָּתָה אַזְהָרָה ג' חֲדָשִׁים לְכָל מָכָה בְּמִצְרַיִם, יוֹצֵא שֶׁהַשְּׁבוּעַ שֶׁל מַכַּת חֲשֵׁךְ הָיָה בְּדִיוֹק בְּשָׁבוּעַ שֶׁל חֲנֻכָּה, וְאֵז הָיָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם.

שְׁמַעְתִּי מהרה"ג ר' דוד וַיִּצְמַן שליט"א **שֵׁב** פְּעָמִים **אֹר** שְׁמִזְכָּרִים בְּפָסוּק בְּגִמְטְרִיָּא **414** שְׁמַרְמֵז עַל אֹר הַחֲנֻכָּה **4** גְּרוֹת מִפָּאן, וְ**4** גְּרוֹת מִפָּאן וְהַשְּׁמֵשׁ בְּאִמְצָע. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אֲבָרְהָם הִירֵשׁ שְׁלִיט"א **שְׁחַשְׁכָּה** אוֹתִיּוֹת **שְׁכָחָה**, וְזֶה מֵה שְׁרָצוּ הַיּוֹנִים לַעֲשׂוֹת, **לְהַשְׁפִּיחַם** תּוֹרְתֵךְ. וְלִכְן **אֹר הַשָּׁמֶן** שְׁמַאִיר אֶת הַשְּׁחַשְׁכָּה נֶצַח גַּם אֶת הַשְּׁכָחָה שֶׁל יָוֵן, כִּי **שָׁמֶן זַיִת** הוּא סִגְלָה לְזִכְרוֹן. כְּמוֹבָא בְּגִמְרָא (הוֹרִיּוֹת יג): **שָׁמֶן זַיִת מַחְזִיר תְּלִמוּד שֶׁל שִׁבְעִים שָׁנָה**. וְכֵן **זִכְרֶיהָ** הַנְּבִיא שְׁמַרְמֵז עַל **זִכְרוֹן** נָבִיא אֶת הַנְּבוּאָה שֶׁל הַמְּנוֹרָה וְהַזִּיתִים שְׁקוּרָאִים בַּהֶפְטָרָה שֶׁל שִׁבְת חֲנֻכָּה. וְכֵן הַאֲפֵלָה שֶׁהִיא בְּגִמְטְרִיָּא כְּסִלּוֹ הַתְּהַפְּכָה לְפֵלָא שֶׁל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת. וְכֵן **כ"ה כְּסִלּוֹ** הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֲנֻכָּה בְּאֲחֵרֵי חֲנֻכָּה יָמִים מִתְּחִלַּת הַשָּׁנָה, וְרוֹאִים קָשָׁר בֵּין **"יְהִי אֹר"** שֶׁל תְּחִלַּת הַשָּׁנָה לְחֲנֻכָּה.

ג כא-טו ו ו י ד ב ר י ה ו ה א ל מ ש ה ל א מ ר ד ב ר א ל א ה ר נ ל
ג כא-י א מ ר א י ש מ ז ר ע נ ל ד ר ת ס א ש ר י ה י ה ב ו מ ו ס ל
ג כא-י א י ק ר ב ל ה ק ר י ב ל ח ס א ל ה י כ י כ ל א י ש א ש ר
ג כא-יח ב ו מ ו ס ל א י ק ר ב א י ש ע ו ר א ו I n o s א ו ח ר ס א ו
ג כא-יח ש ר ו ע א ו א י ש א ש ר י ה י ה ב ו ש ב ר ר ג ל א ו ש ב ר
ג כא-יט י ד א ו ג ב נ א ו ד ק א ו ת ב ל ל ב ע י נ ו א ו ג ר ב א ו
ג כא-כ י ל פ ת א ו מ ר ו ח א ש נ כ ל א י ש א ש ר ב ו מ ו ס מ ז ר
ג כא-כא ע א ה ר נ ה כ ה נ ל א י ג ש ל ה ק ר י ב א ת א ש י ה ו ה
ג כא-כא מ ו ס ב ו א ת ל ח ס א ל ה י ו ל א י ג ש ל ה ק ר י ב ל ח ס
ג כא-כב א ל ה י ו מ ק ד ש י ה ק ד ש י ס ו מ נ ה ק ד ש י ס י א כ ל
ג כא-כג א כ א ל ה פ ר כ ת ל א י ב א ו א ל ה מ ז ב ח ל א י ג ש כ י
ג כא-כג מ ו ס ב ו ו ל א י ח ל ל א ת מ ק ד ש י כ י א נ י ה ו ה מ
ג כא-כג ק ד ש מ ו י ד ב ר מ ש ה א ל א ה ר נ ו א ל ב נ י ו ו א ל כ
ג כא-כד ל ב נ י י ש ר א ל ו י ד ב ר י ה ו ה א ל מ ש ה ל א מ ר ד ב
ג כב-ב ר א ל א ה ר נ ו א ל ב נ י ו ו י נ ז ר ו מ ק ד ש י ב נ י י
ג כב-ב ש ר א ל ו ל א י ח ל ל ו א ת ש מ ק ד ש י א ש ר ה ס מ ק ד ש
ג כב-ב י ס ל י א נ י ה ו ה א מ ר א ל ה ס ל ד ר ת י כ מ ס ל א י
ג כב-ג א ש ר י ק ר ב מ כ ל ז ר ע כ ס א ל ה ק ד ש י א ש ר י ק
ג כב-ג ד י ש ו ב נ י י ש ר א ל ל י ה ו ה ו ט מ א ת ו ע ל י ו ו נ
ג כב-ג כ ר ת ה ה נ פ ש ה ה ו א מ ל פ נ י א נ י ה י ה א י ש א י
ג כב-ד ש מ ז ר ע א ה ר נ ו ה ו א צ ר ע א ו ז ב ב ק ד ש י ס ל א
ג כב-ד י א כ ל ע ד א ש ר י ט ה ר ו ה נ ג ע ב כ ל ט מ א נ פ ש א ו
ג כב-ד א י ש א ש ר ת צ א מ מ נ ו ש כ ב ת ז ר ע א ו א י ש א ש ר י
ג כב-ה ג ע ב כ ל ש ר ע א ש ר י ט מ א ל ו א ו ב א ד ס א ש ר י ט מ
ג כב-ה א ל ו ל כ ל ט מ א ת ו נ פ ש א ש ר ת ג ע ב ו ו ט מ א ה ע ד
ג כב-ו ה ע ר ב ל א י א כ ל מ נ ה ק ד ש י ס י מ כ י א מ ר ח ע ב ש ר
ג כב-ו ו ב מ י ס ו ב א ה ש מ ש ו ט ה ר ו א ח ר י א כ ל מ נ ה ק ד
ג כב-ז ש י ס כ י ל ח מ ו ה ו א נ ב ל ה ט ר פ ה ל א י א כ ל ל ט
ג כב-ח מ א ה ב ה א נ י ה ו ה ו ש מ ר ו א ת מ ש מ ר ת י ו ל א י
ג כב-ט ש א ו ע ל י ו ח ט א ו מ ת ו ב ו כ י ח ל ל ה ו א נ י ה

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א: **אטו"ם לבנו"ן תשפ"ד, גאל"ה פס"ח**

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ הַאי סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקֹון בֵּיה מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמְהָ הַזֹּאת הַמְמַהֵרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנוּ", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֵרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות** תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה'א הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355 שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtjVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCiKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת